

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 179.

Tredie Sessjon.

53de Møde.

Fre dagen den 9de Januar.

(Fortf.)

P. Knudsen: Den ærede Ordfører indvendte rigtignok mod det af mig stillede Forslag, at noget Lignende vilde blive indført i Loven; men hvis dette ikke skulde blive Andet, end at man skal gaae Bevillingsveien, skulde det ikke være mig kjært, da man derved ikke ret meget fremmer Bondestandens Interesse. Jeg er ogsaa bange for, at den ærede Ordfører ikke kjender meget til de store Hedestrafninger. Der findes nemlig Egne, hvor der er 300 Tdr. Land til 1 Td. Hartkorn, og navnlig skal jeg udhæve, at det finder Sted i en By i Jylland, Ildsgaarde kaldet, hvortil der hører mellem 10 og 11 Tdr. Hartkorn men 3270 Tdr. Land, og Nabogaarden dertil, Skaaphuus, som et æret Medlem af Thinget er Eier af, har knapt 9 Tdr. Hartkorn til 2676 Tdr. Land, hvorved der altsaa bliver omtrent 300 Tdr. Land pr. Td. Hartkorn, og det vilde dog være meget slemt, om en Mand ikke skulde kunne udstykke en saadan Gaard, uden at han selv beholdt 600 Tdr. Land. Hvorledes skulde det være muligt at drive en saadan Eiendom? Det kan han ikke. Hvis det, som den ærede Ordfører udtalte sig for, bestemmes, at Eiendommene maae adskilles i saa smaa Lodder, som han udtalte, som 20 Tdr. Land, da skal jeg ogsaa gjerne stemme for det og tage mit Forslag tilbage. (En Stemme: Det kan skee ad Bevillingsveien!) Nei ad Bevillingsveien kan det ikke skee; der er ikke Noget for en Bonde at opnaae ad den Vej, og jeg skal give Dem et Exempel herpaa. Der, hvor jeg boer, der var en Vej, som var ufremkommelig en Fjerdedeel af Aaret; jeg hen-

vendte mig til Sogneforstanderskabet for at faae denne Vej istandsat, og da den baade er Mølle- og Kirkevej, saa vil det indsees, at det var en vigtig Vej; men Sogneforstanderskabet opholdt mig med Snak og paaberaabte sig, at det formedelst Krigen var umulig at gjøre Veien istand; det sagde, naar Krigen faaer Ende, vil Veien blive gjort istand; men da Krigen fik Ende, saa tyede jeg til det igjen, og saa sagde det, at saadant ikke dengang kunde skee, da der skulde lægges en Bro, og man ikke havde de fornødne Midler. Jeg henvendte mig derpaa til Herredsfogden, men han kunde heller ikke gjøre noget ved Sagen. Hvorledes skal man da erholde Noget ad Bevillingsveien? Men dette Uendingsforslag vedkommer en heel Egn, hvor der er mange hundrede Gaarde, der have et stort Lilliggende af Jord, og naar Sagerne skulde gaae ad Bevillingsveien, synes det mig umuligt paa den Maade at opnaae noget Resultat. Naar der kun er optaget i Forslaget, at det skal være Bedkommende tilladt at udstykke Eiendomme i Parceller paa 100 Tdr. Land, naar mindst 20 Tdr. af samme er bebygget og opdyrket, er der Ingen, der kan misbillige Forslaget, men hvis vi skulde gaae ad Bevillingsveien, saa tager jeg ikke mit Forslag tilbage.

Ordføreren: Da jeg troer, at det muligt vil kunne blive farligt for Lovens heldige Affattelse, hvis dette Amendement skulde blive antaget, skal jeg blot tillade mig at gjentage, at det er foreslaet, at Indenrigsministeriet skal kunne bevilge Udstykning af Gaarde mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn i alle de Tilfælde, hvor det skjøntes at være til Agerbrugets Bedste, og at disse Bevillinger skulle meddeles gratis. Jeg troer altsaa, at der i denne Henseende er truffen en bedre Foranstaltning, end om dette